

Ukrajina jako hřbitov a útočné vrtulníky a koncept aplikace

☆ cs.topwar.ru/218027-ukraina-kak-kladbische-i-udarnyh-vertoletov-i-koncepcii-primenenija.html

Roman Skomorochov

30. května 2023

Dnes se ve vzduchu nad územími s různými statusy odehrává epochální událost pro svět vojenské techniky. Ve skutečnosti je koncept využití útočného vrtulníku jako takového na ústupu a samotné rotorové letouny to berou od srdce.

Je velmi těžké říci, kolik útočných vrtulníků ve skutečnosti obě strany ztratily, objektivní zdroje jsou na toto téma velmi opatrné, protože ... protože tohle je válka. A pokud počítáme do zpráv obou stran, tak dva počty vrtulníků dostupných k 24.02.2022. únoru XNUMX na obou stranách již byly zničeny.

Přinejmenším v říjnu 2022 Konašenkovovo oddělení (O zničených letadlech) oznámil zničení 162 ukrajinských vrtulníků. Problém je, že na počátku NWO ozbrojené síly Ukrajiny neměly takový počet vrtulníků, a to i s přihlédnutím k výcviku a prototypům. Běda. Nebudeme tedy počítat ztráty, to je věc na samostatné vyšetřování, prostě vezmeme jako výchozí bod to, co obecně pozorovatelé a analytici říkají, že Rusko a Ukrajina ztratily celkem asi stovku útočných vrtulníků.

To je velmi významný údaj, který vás opravdu nutí přemýšlet, jak daleko ještě bude vrtulník užitečný, protože jeho zranitelnost se množí a bojové vozidlo může jednoduše zastarat jako třída.

Samozřejmě, že útočná helikoptéra - to motivuje, a to velmi vážně. Pohled na to, jak pomalu (na rozdíl od letadel) auto ověšené zbraněmi a raketami vzlétá ze země a letí někam, kde se těm, kteří jsou proti nám, rozpálí - to je opravdu působivé.

A kdo viděl, jaké „zvraty“ dokáže Ka-52 udělat, jak dokáže „reverzovat“, pochopí, co tím myslím. No a "potopte se", než uspořádáte větev pekla na jediném úseku zemského povrchu.

Nicméně na rok (o něco více) tento obraz poněkud vybledl. A aby útočná helikoptéra přežila jako třída, bude muset projít velmi významnou revizí jak sebe samotné, tak konceptu aplikace.

Co se děje? A jde o vývoj MANPADS. Dnes jsou převratné útoky kavalerie útočnými vrtulníky ve stylu sovětských útočných letounů Il-2 minulostí. Navíc jsme v NMD na vlastní oči viděli „novou“ techniku – NURS kulky z nosu nahoru „někde ve směru nepřítele“. Příjem samozřejmě ano, umožňuje zachránit vrtulník, aniž by byl vystaven nepřátelským systémům protivzdušné obrany. Je zbytečné se zde ptát na přesnost, NAR - je to NAR v Africe, tedy neřízená raketa. Ta už má v případě přímé palby odpálení s přesností tak-tak, proto je nutné vypustit balík, možná něco zasáhne a ještě více z nadhozu...

Nesmyslný překlad raket, nic víc.

Snad jedním z nejvíce motivujících pohledů na moderním bojišti je přátelský útočný vrtulník, který se hemží děly, střelami a projektily, klesající nízko, jak se střemhlav vrhá vpřed, aby způsobil smrt a zkázu nepříteli.

Ale co když stíhačka MANPADS může sedět v každém zákopu a čekat, až se na panelu rozsvítí příslušná barevná kontrolka, aby mohla stisknout tlačítko pro odpálení rakety?

A když praxe ukázala, že ATGM lze osvětlit tak, že se to nezdá dostačující, ukázalo se, že celá nepřátelská obranná linie je prostě přesycená prostředky schopnými shodit vrtulník na zem. Zdá se, že nezapomínáme ani na malorážní protiletadlové dělostřelectvo a těžké kulometry.

Obecně není důležité, kolik vrtulníků ztratilo Rusko, ale kolik ztratila Ukrajina. Je jasné, že Ukrajina je menší, protože zpočátku tam bylo s vrtulníky všechno velmi špatné.

Problémem ruských vrtulníků je obrovské množství střel s plochou dráhou letu krátkého doletu, které NATO a Západ vyslaly na Ukrajinu. NATO vyslalo tisíce přenosných systémů protivzdušné obrany, včetně nejméně 2 557 FIM-92 Stinger a neznámého počtu raketových systémů Piorun, Sungur, Strela-2, Igla a RBS-70.

Ruská „Hra“ a „Verba“ ve skutečnosti nejsou o nic horší, ale pouze přidávají svůj vlastní příspěvek k celkovému obrazu.

Kdy se obecně u nás zrodila třída útočných vrtulníků? Je to tak, během americko-vietnamské války. Vrtulník byl obecně velmi úspěšným prostředkem proti slabě vyzbrojenému nepříteli, dokud se neobjevily Stingery.

Americká armáda hojně využívala vrtulníky k přepravě vojáků na bojiště až něj a často byly vystaveny intenzivní pozemní palbě. Po první úpravě transportních vrtulníků pro nesení raket a přídavných kulometů se armáda rozhodla, že potřebuje specializovaný ozbrojený vrtulník schopný doprovázet transportní vrtulníky a působit jako létající dělostřelectvo.

Výsledkem byl vrtulník AH-1 Cobra, který nesl 20mm kanón a 70mm rakety. Po válce armáda upravila Cobru pro protitankovou roli a vybavila ji ATGM. V případě třetí světové války a sovětské invaze do Evropy se vrtulníky Cobra vyzbrojené protitankovými střelami TOW mohly rychle otočit, aby se setkaly a zpomalily. tank hordy sovětské armády.

Navzdory jejich jasným výhodám však existovala nepříjemná otázka, jak jsou zranitelní vůči modernímu, dobře vybavenému nepříteli, jakým byl SSSR. Tato otázka zůstávala velmi dlouho otevřená, zejména po roce 1991, kdy byl SSSR pryč, ale vrtulníky zůstaly.

I když ztráty letectví Spojené státy ve vietnamské válce v letech 1957-1975, navzdory skutečnosti, že se Vietnam nemohl pochlubit ani dobrým systémem protivzdušné obrany, ani vlastním letectvem

(ano, SSSR udělal pro Vietnam hodně), ale ztráty v amerických letadlech oficiálně 3 374 letadel všech značek a typů, ve vrtulnících - 5 607 vozidel.

Navíc (není důvod nevěřit) podle Američanů byla hlavní většina sestřelena vrtulníkem zbraň a malorážného protiletadlového dělostřelectva.

Třetí světová válka v Evropě neproběhla až do roku 1991 a zranitelnost útočných vrtulníků nebyla nikdy plně otestována. Před válkou na Ukrajině se však objevily náznaky, že vrtulníky mají potíže: v roce 1999 americká armáda nasadila do Albánie útočné vrtulníky, aby zasáhly do občanské války v Jugoslávii, ale mimo jiné se vrtulníky nikdy nedostaly do akce kvůli hrozbě“ palba z ručních palných zbraní, protiletadlových děl a MANPADS.

V březnu 2003 během invaze do Iráku vzlétlo 32 útočných vrtulníků AH-64 Apache, aby zaútočily na divizi republikánské gardy v Medině. Jeden vrtulník byl sestřelen a několik dalších bylo těžce

poškozeno nepřátelskou palbou.

Dnes Spojené státy provozují 819 útočných vrtulníků Apache a 91 bitevních vrtulníků AH-1Z, což je z vojenského i finančního hlediska docela působivé.

Investice do zabezpečení je na slušné úrovni, zvláště když uvážíte, že průměrný AN-64 Apache stojí asi 36 milionů dolarů za kus.

Při dvoučlenné posádce vrtulník ohrožuje i ty dva, a jak ukázala válka na Ukrajině, posádky vrtulníků sestřelených MANPADS sestřelení často nepřežijí. Jednoduše proto, že se jedná o vrtulníky, i když statistiky o Ka-52 s jeho katapulty by zde neuškodily. Ale není, takže zbývá jen předpovídat.

Pokud je útočný vrtulník zastaralý, existuje skutečná motivace jej rychle vyřadit z provozu a přejít k něčemu jinému – třeba ozbrojenému drony. Přesně to samé, co dnes obě strany používají v

NWO. UAV je přinejmenším schopen zasáhnout cíl z tanku do auta, aniž by ohrozil život operátora. To je dnes samozřejmost.

A samozřejmě drony-kamikadze. Nová zbraň, která dokáže helikoptéru na bojišti velmi prosadit právě díky své velikosti a neobětovat lidi.

Zajímavý bod.

Na počátku NMD měla Ukrajina (vzdušné síly + armádní letectvo) k dispozici 35-37 Mi-24 všech modifikací a asi 70 Mi-8 všech typů. Kolik z nich bylo v pohybu, není známo, ale je jasné, že ne všichni byli v letuschopném stavu.

Za více než rok ztratila Ukrajina nejméně 30 vrtulníků, hlavní ztráty byly na Mi-8.

A pozor, Ukrajinci od spojenců nežádají vrtulníky. Tanky, bojová vozidla pěchoty, samohybná děla, systémy protivzdušné obrany, taktické rakety, letadla – ale nežádají o vrtulníky. Nikdo. Co to říká?

Mark Kansian, hlavní poradce Centra pro strategická a mezinárodní studia, se domnívá, že Ukrajina nepožaduje jediný vrtulník, protože (vrtulníky) nemohly prokázat svou účinnost tváří v tvář protiletectvé obraně, zejména MZA a MANPADS. To svědčí především o nezájmu na základě válečných zkušeností.

Zajímavá sestava, že?

Ukrajinci, kteří mají 70-100 vrtulníků, je nemají kde použít. Co můžeme říci o Spojených státech, které mají 10krát více vrtulníků? Co udělají zakladatelé obchodu s útočnými vrtulníky zítra, až bude na bojišti hodně lidí?

Americká armáda se chystá zavést systém ALE, který má nahradit protitankové střely protitankovými kamikadze drony. Jaký je rozdíl? Rozdíl v aplikaci. Dron se na rozdíl od rakety může vznášet nad bojištěm mimo dosah PVO nebo mimo detekční zónu (stačí výška 200-300 metrů) a čekat na povel operátora, který může být právě ve vrtulníku. jakési trubčí matky.

Obraz je vcelku přičetný: vrtulník visí ve slušné vzdálenosti od přední linie a operátoři se na bojiště dívají očima kamer helikoptér, které hlídkují na obloze nad střetem. To znamená, že vrtulník plní roli vzdušného velitelského stanoviště a doručovacího vozidla UAV na místo aplikace.

Podle potřeby bezpilotní letouny na příkaz operátorů zasahovaly vybrané cíle.

Proč vrtulník a ne pozemní velitelské stanoviště? Všechno je jednoduché. Anténa zvýšená o 400-500 metrů poskytne velkou výhodu jak v dosahu komunikace, tak v kvalitě. Navíc je vrtulník mobilnější, a pokud se na scéně objeví vybavení pro elektronický boj, může snadno změnit polohu. Navíc druhým bodem tohoto

použití vrtulníku je sběr informací o nepříteli z dronů v reálném čase. A úprava akcí nepřítele pomocí vysoce výbušné fragmentační nebo kumulativní hlavice UAV.

Je pravda, že k plnění takových úkolů není zapotřebí obrněný útočný vrtulník se zbraněmi. Dostatek dopravního prostředku.

Může se ale také stát, že se na oblohu nad bojištěm vrátí útočné vrtulníky... ve své bezpilotní verzi. S takovým úkolem si snadno poradí moderní systémy přenosu informací, které mohou vrtulníku skutečně vrátit roli frontového úderného stroje. S poklesem velikosti nebo zvýšením zatížení munice v důsledku systémů podpory života posádky a systémů řízení lidí.

Docela možnost: buď více zbraní, nebo menší velikosti.

Mezitím již byl proveden test dronu Air Launched Effects (ALE) z transportního vrtulníku UH-60 Blackhawk. A podařilo se to úspěšně. Tyto kamikadze drony mají slušný dolet, co se ovládání týče, a proto skutečně dokážou zajistit bezpečnost nosných vrtulníků a sbírat data o nepříteli.

Vojenské operace na Ukrajině jasně ukázaly nedostatky útočného vrtulníku v moderní válce, v podmínkách nasycení frontové linie systémy protivzdušné obrany, MANPADS a MZA. A jsem si jist, že brzy si všichni vojenští analytici předních zemí začnou lámat hlavu nad výsledky získanými z Ukrajiny. A to je normální, navíc svého času byl útočný vrtulník jedním ze základních kamenů, na kterých byla postavena protitanková obrana NATO proti SSSR.

Obecně se v té době věřilo, že SSSR bude operovat s obrovskými tankovými klíny, což obecně potvrzovaly desítky tisíc vyrobených tanků. A byla to více než vážná hrozba. Proto v Evropě a Spojených státech konstruktéři horečně pracovali na ATGM a dosáhli v tom

úspěchu. Proto byly stavěny vrtulníky schopné nést ATGM a zasáhnout s nimi tanky. Obecně se donedávna věřilo, že vrtulník je hlavním nepřítelem tanku.

Ukázalo se ale, že vrtulník a jeho nepřátelé jsou vyšší než střecha. Zejména MZA a MANPADS, levné a jednoduché, a proto dostupné.

V zásadě je tedy na čase asimilovat informace získané z Ukrajiny a zasednout k přehodnocení konceptu použití útočných vrtulníků až po jeho zrušení jako takové.

Objevují se zprávy, že se v Číně v tomto směru již začalo pracovat. Čínská armáda velmi pozorně studuje výsledky bojových akcí na území Ukrajiny, aby provedla příslušné úpravy. Ostatně, abych byl upřímný, CHKO byla odepsána sovětské armádě. Podle toho je v pozemních silách CHKO více než dost vrtulníků. Asi tisíc. A je možné, že vedení čínské armády snadno zahájí tvrdý přechod od používání vrtulníků k vytvoření armády dronů po vzoru amerického ALE.

Zde stojí za to říci promyšlenou frází na téma, že čas dá všechno na své místo. A to bude velmi logické, protože pokud je útočný vrtulník, stejně jako zbraň, zastaralý a již nemůže plnit své funkce (a je drahý a posádka je choulostivý a kusový podnik), měl by být odstraněn z bojiště jako zbytečné. Přibližně stejně jako byly odstraněny bitevní lodě a křižníky.

Zdůrazňuji, že jde výhradně o pozemní útočné vrtulníky. Jejich kolegové (zejména protiponorkové) se mohou cítit klidní, protože zatím se za ně nepočítá se skutečnou náhradou.

V co se ale útočný vrtulník promění zítra, je zatím těžké říci. Ale můžete pozorovat všechny fáze jeho proměny nebo úpadku, po kterém následuje rezignace.